

Одлуком Изборног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду бр. 2435/1 од 21. 9. 2023. године, а у складу са чланом 65 Закона о високом образовању Републике Србије, чланом 11 Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду и чланом 116 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду, именовани смо у Комисију за припрему извештаја о кандидатима пријављеним на конкурс за доцента за ужу научну област Српска књижевност, предмет Књижевност од ренесансе до рационализма, који је објављен у листу „Послови“ бр. 1060 од 4. 10. 2023. године. Имамо част да Изборном већу Филолошког факултета у Београду поднесемо следећи

Извештај
о кандидатима пријављеним на конкурс

Комисија за избор у звање је примила конкурсни материјал пријављених кандидата. На конкурс се јавили др Тања Ракић, досадашњи доцент на предмету Књижевност од ренесансе до рационализма.

Биографија и библиографија кандидата

Тања (Обрен) Ракић је рођена 7. новембра 1980. у Лозници, где се школовала. Студирала је Српски језик и књижевност са општом књижевношћу на Филолошком факултету у Београду (2002–2007). Дипломирала је 2007. са општим успехом 8, 50 (осам и 50/100) – тема: *Однос литературе и филма у делима Живојина Павловића*. Мастер студије на Филолошком факултету у Београду завршила је 2008. са просечном оценом 9, 33 (9 и 33/100). Од 2010. похађала је докторске студије (модул Српска књижевност) на Филолошком факултету у Београду. Докторску тезу *Дубровачке маскерате* одбранила је на Филолошком факултету у Београду 27. септембра 2017. године пред комисијом у саставу проф. др Гордана Покрајац, проф. др Бојан Ђорђевић и проф. др Славко Петаковић.

Од 1. септембра 2010. до 13. октобра 2011. године др Тања Ракић радила је као сарадник у настави на предмету Књижевност од ренесансе до рационализма на Катедри за српску књижевност са јужнословенским књижевностима Филолошког факултета у Београду. Од 12. октобра 2011. године запослена је као асистент на истом предмету. У исто звање реизабрана је 3. децембра 2014. године. У звање доцента изабрана је 27. марта 2018. године. У току протеклих изборних периода држала је часове вежбања у оквиру курсева: Књижевност од ренесансе до рационализма, Историја књижевности ренесансе и барока и Преглед књижевности ренесансе и барока за студенте студијских група 01, 05 и 06. Држала је повремено наставу на предмету Интернет у настави књижевности и

изборном курсу Класици српске књижевности. Од школске 2018/2019. године држи предавања на предмету Поетика књижевности ренесансе и барока, а од школске 2022/2023. године води курс Наслеђе старог Дубровника у српској књижевности и култури XIX и XX века на мастер академским студијама. Педагошки рад др Тање Ракић оцењен је високим оценама у претходном изборном периоду: 2017/2018: 4,98 (Књижевност од ренесансе до рационализма); 4,96 (Преглед књижевности од ренесансе до рационализма); 4,83 (Поетика књижевности ренесансе и барока); 2018/2019: 5,00 (Преглед књижевности ренесансе и барока); 5,00 (Историја књижевности ренесансе и барока); 5,00 (Поетика књижевности ренесансе и барока); 2020/2021: 4,76 (Књижевност од ренесансе до рационализма); 4,75 (Преглед књижевности ренесансе и барока); 5,00 (Историја књижевности ренесансе и барока); 5,00 (Поетика књижевности ренесансе и барока); 2021/2022: 4,70 (Књижевност од ренесансе до рационализма); 5,00 (Класици српске књижевности); 4,11 (Историја књижевности ренесансе и барока); 3,94 (Поетика књижевности ренесансе и барока); 2022/2023: 5,00 (Књижевност од ренесансе до рационализма); 4,83 (Поетика књижевности ренесансе и барока).

У периоду након последњег избора била је члан комисије на одбранама дипломских радова: „Топос горе у црквеној драми Мавра Ветрановића“ (кандидат Ивана Васиљевић, 2013/124, одбрана 27. 9. 2019.), „Егзистенцијални стадијуми у Сузама сина разметнога Цива Гундулића“ (кандидат Предраг Нуркић, 2015/0195, одбрана 30. 9. 2019.), „Питање жанра осмртнице у дубровачкој књижевности ренесансе“ (кандидат Јана Петровић, 2017/1227, одбрана 29. 9. 2021.), као и члан комисије на одбранама мастер радова: „Имаголошко тумачење комедија Марина Држића“ (кандидат Александар Гаврић, 2010/10267, одбрана 29. 9. 2018.), „Женски ликови у Држићевим комедијама *Дундо Мароје*, *Скуп* и *Тирена*“ (кандидат Марија Јанићијевић, 2021/11468, одбрана 11. 7. 2021.) и „Пригодна поезија Динка Златарића“ (кандидат Јана Петровић, 2021/11473, одбрана 11. 7. 2021.).

Др Тања Ракић била је члан Организационог одбора XVI међународног конгреса слависта (технички секретар), који је одржан у Београду од 20. до 27. августа 2018. године. Учествовала је у приређивању књиге резимеа и у различитим аспектима организације научног скупа. Такође, сарађивала је са Центром за српски као страни језик на Филолошком факултету у Београду на више различитих курсева. Била је предавач на онлајн летњој школи за стране студенте 2021. године. Као лектор за српски језик учествовала је у реализацији националног пројекта од изузетног значаја „Свет у Србији“ (2022. и 2023. године), који се организује под покровитељством Министарства спољних послова и Владе Републике Србије. Била је ангажована у различитим активностима Друштва за српски језик и књижевност Србије и Међународног славистичког центра. Учествовала је у изради тестова за Књижевну олимпијаду 2019. године. Одржала је предавање „Интердисциплинарни приступ у настави старих књижевности“ на семинару „Ка савременој настави српског језика и књижевности II“, који је био организован за усавршавање професора српског језика и књижевности, 2021. године; одржала је предавање са темом „Како представити и анализирати књижевни текст на три нивоа у настави српског као завичајног језика“ на семинару за наставнике српског језика у дијаспори 2022. године. Одржала је више предавања у Научно-образовном и културном центру „Вук Караџић у Тршићу 2022. године, у склопу радионица које је Друштво за српски језик и књижевност Србије наменило најдаровитијим основцима и средњошколцима из области српског језика и књижевности. Водила је радионице за

усавршавање лектора и преводиоца у Научно-образовном и културном центру „Вук Караџић у Тршићу под окриљем Међународног славистичког центра 2021. године.

Др Тања Ракић је секретар и члан уређивачког одбора часописа „Братство“ од 2017. године. Секретар је часописа „Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор од 2019. године. Била је рецензент у часописима *Књижевна историја* и *Језик, књижевност, моћ* (Ниш, 2022). Члан је извршног одбора (уредник сценских делатности) у најстаријем грађанском друштву „Свети Сава“. Учествоје у организацији књижевних конкурса на тему светосавља који су намењени ученицима основних и средњих школа у Србији и дијаспори. Учествовала је на конкурс Фонда за науку (програм ИДЕЈЕ) у оквиру предлога пројекта под називом: *The Topoi of Fear: Old Serbian Literature in European Context*. Као део истраживачког тима, конкурисала је и на програм ИДЕНТИТЕТИ у оквиру предлога пројекта под називом: *Fear and Identity: Old Serbian Literature in European Context*. У претходном изборном периоду учествовала је на научном скупу *Уметност Живојина Павловића: приче, светови, медији* и на 52. Научном састанку слависта у Вукове дане.

Кандидаткиња је приложила своју укупну библиографију:

Библиографија до избора у звање доцента

Коауторство у монографским публикацијама и лексиконима:

Злата Бојовић, Бранко Летић, Бојан Ђорђевић, Гордана Покрајац, Славко Петаковић, Мирјана Арежина, Тања Ракић, *Дубровачка књижевност у српској историји књижевности: речник проучавалаца*, Филолошки факултет Универзитета у Београду, Београд, 2017, 549. стр.

Студије:

1. „Свет женских ликова у *Осману Цива Гундулића*“, *Књижевност и језик*, LVI, 3–4, 2009, Београд, 347–355.
2. „Акростих у поезији Шишка Менчетића“, *Књижевност и језик*, LVII, 3–4, Београд, 2010, 251–259.
3. „Дубровачанин Тројан Гундулић – штампар *Београдског четворојеванђеља*“, *Братство*, XVII, Београд, 2013, 137–147.
4. „Прилог прочитању имена у Зборнику Никше Рањине“, *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 42/2, Београд, 2013, 317–325.
5. „Бугаршtica о Марку Краљевићу и брату му Андријашу' као литерарна спона између Мавра Ветрановића и Петра Хекторовића“, *Годишњак Катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима за 2012–2013*, VIII, Београд, 2013, 49–65.
6. „Допринос Миливоја А. Петковића проучавању дубровачких маскерата“, *Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор*, LXXIX, Београд, 2013, 287–297. M51
7. „Прилог проучавању биографије Антонија Вучетића“, *Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор*, LXXX, Београд, 2014, 175–191. M24
8. „Литерарни елементи у црноталасним филмовима Живојина Павловића“, *Буктиња*, 42, Неготин, 2014, 24–29.

9. „Никола Антула и Први светски рат“, *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 44/1, Београд, 2015, 437–446. М51 (М14)
10. „Визија дубровачке прошлости у сликарству Марка Мурата“, *Братство*, XX, Београд, 2016, 119–133. М53
11. „Лик Дамјана Јуде у делима Адре Гавриловића“, *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 45/2, Београд, 2016, 121–131. М51 (М14)
12. „Елементи карневализације у дубровачким анонимним маскератама“, *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 47, Београд, 2017, 143–153. М51 (М14)

Прикази и други прилози:

1. Аутор прилога у: *Лекторске вежбе: приручник за српски језик као страни*, МСЦ, Београд, 2010, 140–148.
2. „Бока, зборник радова из науке, културе и умјетности“, 28–29, 2009. Херцег Нови, Градска библиотека и читаоница Херцег Нови, 394 стр“, *Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор*, LXXV, 1–4, 2009/2010, Београд, 213–215.
3. „Дубровачке теме, (Дубровачке теме у: Годишњак Катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима, година V, Филолошки факултет у Београду, Београд, 2010, 569 стр.)“, *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, LIX, 1, Нови Сад, 2011, 233–235. М26
4. „Бојан Ђорђевић, Молијер у Дубровнику, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2011, 242 стр“, *Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор*, LXXVII, Београд, 2011, 265–268.
5. „Горан Ж. Комар, Хирилична документа дубровачког архива. Прилози историји свакодневног живота на тремеђи Дубровника, Требиња и Новог 1395–1795, Херцег-Нови, 2012, 883 стр“, *Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор*, LXXIX, Београд, 2013, 313–315.
6. „Интердисциплинарни приступ дубровачкој књижевности“, *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, LXIII, 2, 2015, 593–596. М26
7. „Slavko Petaković, Likovi tradicije, studije i prilozi iz dubrovačke književnosti. Beograd: Zavod za udžbenike, 2014“, [Anali Zavoda za povijesne znanosti Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Dubrovniku](#), 54/2, 2016, 479–481.
8. „Моника Фин, Центри српске културе XVIII века, Кијев – Будим – Венеција, Академска књига, Нови Сад, 2015, 226 стр.“, *Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор*, LXXXII, Београд, 2016, 231–232. М26
9. „Петар Влаховић (28. VI 1927 – 3. VII 2016)“, *Братство*, XX, Београд, 2016, 235–239. [некролог]

Библиографија у претходном изборном периоду:

Студије

1. „Јорјо Тадић о издању Гундулићевог *Османа* Мирослава Пантића“, *Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор*, LXXXIV, Београд, 2018, 179–188. М24
2. „Симболика биља у дубровачким цингарескама“ у: Зоја Карановић (ур.), *Гора калинова: биљни свет у традиционалној култури Словена*, Београд: Удружење фолклориста Србије, Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“, 2019, 251–266. М14
3. „Грађа и синопис за историјски роман о ренесанси Растка Петровића“, *Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор*, LXXXVII, Београд, 2021, 53–71. М23

4. „Литерарни елементи у филму *Заседа Живојина Павловића*“, у: Бојан Јовић, Михајло Пантић и др. (ур.), *Уметност Живојина Павловића: приче, светови, медији*, Београд: Филолошки факултет Универзитета у Београду, Факултет драмских уметности, 2022, 121–137. М63
5. „Слика Дубровника у путописима и новинским чланцима Рада Драинца“, *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 52/2, Београд: Филолошки факултет Универзитета у Београду, 2022, М33 (М14)
6. „Фигуре странаца у маскератама Мавра Ветрановића“, *Летопис Матице српске*, књ. 511, св. 1–2, јануар-фебруар 2023. М52

Прикази:

1. „Зборник радова са Међународне мултидисциплинарне научне конференције по позиву Нематеријална културна баштина Паштровића: Будућност традиције & традиција за будућност, ур: Злата Марјановић, Душан Медин, Давор Седларевић, Петровац на Мору: Друштво за културни развој „Бауро“, Будва: Јавна установа Музеји и галерије Будве, Београд: Етнографски институт САНУ, 2019, 806 стр., *Прилози за књижевност језик, историју и фолклор*, књ. LXXXVII, Београд, 2020, 231–234. [приказ] М27
2. „Светлана Шеатовић, Андрић и Јадран, Андрићев институт, Андрићград-Вишеград, 2020, 110 стр.“, *Прилози за књижевност језик, историју и фолклор*, књ. LXXXVII, Београд, 2021, 167–169. [приказ] М26

Приредила:

1. *Тезе и резимеи у два тома, Том 2, Књижевност, култура, фолклор – питања славистике, Међународни конгрес слависта, Београд, 20- 27.VIII 2018*, Београд: Међународни комитет слависта, Савез славистичких друштава Србије, [приредили Т. Ракић, А. Корда Петровић], 2018, 314 стр.

Мишљење Комисије о досадашњем стручном, научном и наставно-педагошком раду кандидата:

Мишљење о стручном и научном раду:

Из радова др Тање Ракић, објављених у периоду од последњег избора, види се да су књижевнонаучна интересовања кандидаткиње најпре усредсређена на област књижевности од ренесансе до рационализма. Радови су настали на основу акрибичног проучавања литерарних појава у перспективи књижевне теорије и историје, и могу се сврстати у неколико тематских кругова.

Првом тематском кругу припадају радови посвећени дубровачким ренесансним ауторима и одређеним аспектима њихових дела. На темељу поузданог познавања теорије и историје књижевности, као и културне и опште историје, у прилозима *Симболика биља* у

дубровачким цингарескама и *Фигуре странаца у маскератама Мавра Ветрановића* Т. Ракић је разматрала поетичко-стилске карактеристике репрезентативних дела ренесансне литературе. На примерима из одабраног корпуса – зборник маскерата *Јеђунка* А. Чубрановића, покладне песме С. Бобаљевића, Х. Мажибрадића и неколико анонимних аутора – анализирала је флоралну иконографију, типове именовања и симболику биљака сагледавајући њихову појаву у светлу типолошких модела цингареске као специфичне врсте карневалске поезије. Полазећи од становишта да се маскерата јавља у неколико подврста, чији поетичко-стилски профил је обележен околностима (социо-културни контекст) и местом извођења (салонске и уличне), као и типом маске-извођача (странци, занатлије, врачаре, робови и др.), Т. Ракић је показала да је уобличавање поетског језика, мотива и слика, као и присуство стилских модела пародије, гротеске, сатире и других елемената у маскератама условљено њиховом припадношћу одређеним жанровским подврстама. Детаљним испитивањем структуралних одлика, песничких поступака (алузивност, реалистичност, ласцивност/умереност тона, пародичност, интертекстуалност и др.) и метричких особина маскерата протумачила је удео ових чинилаца у формирању стилског и идејног карактера појединих песама (забавни, друштвено-критички, књижевно-критички). Пратила је појаву устаљене топике и образаца стилизације у различитим подврстама маскерата, посвећујући највише пажње специфично обрасцу цингареске. Затим је мапирала типолошке карактеристике жанра успостављајући уједно и књижевноисторијску вертикалу појаве и развоја цингареске у дубровачкој књижевности, указујући на међусобне утицаје појединих аутора из домаће и стране литерарне традиције. Указала је да је увођење флоралне иконографије у дубровачким цингарескама вишеструко функционално. Њоме се обогатила мотивациона подлога за формирање фигуре пророчице која је централни, типски лик ове врсте песама, али се и активирао посебан спрег значења призивањем културолошке парадигме (веровање у магијско дејство биљака, ритуално-обредна пракса и др.). Акрибично је Т. Ракић анализирала како се конкретно (не)именовање биља у одређеним синтагматским склоповима и формулативним исказима рефлектује на семантичку слојевитост песничког језика, чија нијансираност извире из поетичке платформе маскератне поезије. У прилогу *Фигуре странаца у маскератама Мавра Ветрановића* Т. Ракић се посветила детаљном испитивању структуралних одлика, песничких поступака (алузивност, реалистичност, умереност тона, пародичност, интертекстуалност и др.) и метричких особина маскерата Мавра Ветрановића, најплоднијег ствараоца дубровачке ренесансне књижевности. Протумачила је удео ових чинилаца у формирању стилског и идејног карактера појединих песама (забавни, друштвено-критички, родољубиви). Пратила је појаву устаљене топике и особених образаца њихове стилизације у Ветрановићевим маскератама, показујући да овај круг ауторовог стваралаштва одликује композициона флексибилност, која омогућава апсорбовања традиционалних елемената, њихово (пре)обликовање и укључивање у нови значењски оквир. Истраживањем су показани токови страних и домаћих књижевних традиција који су се рефлектовали у Ветрановићевом опусу утичући на формирање поетичко-стилског профила његових маскерата. Компаративистичким истраживањима анализирани су утицаји италијанског, најпре фирентинског, карневалског песништва на Ветрановићеве маскерате, при чему је показано да је дубровачки песник стваралачки одступао од фирентинског прототипа – избегавањем ласцивности, скаредне двосмислености и слободне алузивности – стварајући у стилској и тематској равни дела хибридног карактера. Показала је Т. Ракић да су Ветрановићеве маскерате настале на међи

покладне, родољубиве поезије, уз уношење рефлексивних и сатиричних елемената. Указала је и да су типски ликови странаца у Ветрановићевим песмама моделовани према конвенционалним поетичким узусима жанра маскерате, али и у складу са стереотипним културолошким представама укореењеним у дубровачкој средини.

У целини посматрано Т. Ракић је у прилозима *Симболика биља у дубровачким цингарескама* и *Фигуре странаца у маскератама Мавра Ветрановића* анализом конкретних дела издвојила конститутивне елементе (топика, метафорика, језичка стилизација) поетике маскерате, и на основу њих указала на типолошку диференцираност унутар жанра. Проучавањем литерарних и ванлитерарних релација у контексту жанра (појава устаљених топоса, стилизационих модела, усаглашеност лирске визуре са назорима карактеристичног друштвеног и културног модела) успоставила је и протумачила мрежу фактора који су утицали на формирање поетичког обрасца маскерате и на њен развој у књижевној историји. Узимајући у разматрање репрезентативни корпус песама Т. Ракић је анализирао особености жанра и одредила му значај у књижевноисторијској перспективи дајући допринос науци о књижевности.

Други тематски круг радова окупља прилоге настале на основу изучавања рукописне и нештампане грађе, на основу чијег проучавања је Т. Ракић понудила нове увиде у материју која је у сржи њених основних научних интересовања. У прилогу *Јорџо Тадић о издању Гундулићевог „Османа” Мирослава Пантића* осветлила је Т. Ракић околности у којима је настао приказ дела чије излагање (1968) је представљало крупан културни догађај будући да је капитално дело Џ. Гундулића, класика дубровачке књижевности, објављено уз приређивачки труд М. Пантића, једног од највиших научних ауторитета у области рагузеолошких студија. Подсећајући да приказ Ј. Тадића није штампан иако су сви предуслови за његово објављивање испуњени, Т. Ракић је осветлила друштвено-политички контекст осењен доношењем *Декларације о називу и положају хрватског књижевног језика* (1967) који је утицао на то да се дубровачке теме као потенцијално осетљиво жариште сукоба између српске и хрватске филологије под дејством највиших инстанци политичке моћи уклоне из поља јавности. Разматрајући Тадићев приказ показала је Т. Ракић да је он високо ценио Гундулићеву уметничку сублимацију историјских факата који су поетски универзализовани, као и Пантићеву акрибичност, свестраност и систематичност приликом приређивања овога дела за штампање у знаменитој едицији Српске књижевне задруге. Истакла је и значај појаве да је Гундулићево дело, које је за едицију Десет векова српске књижевности (2014) приредила З. Бојовић, штампано на основу Пантићевог издања.

Значајан допринос књижевној историји дала је Т. Ракић изучавајући рукописну заоставштину Растка Петровића, сачувану у легату Љубице Луковић. На основу тога настао је прилог *Грађа и синопсис за историјски роман о ренесанси Растка Петровића*. Пратећи развојну трасу Петровићевих књижевних и есејистичких дела Т. Ракић је реконструисала како је сазревало пишчево интересовање за ренесансне теме и ову епоху уопште. Такав приступ употпунила је разматрањем биографског залеђа, показујући да је Петровић након одласка у Америку (1935), суочивши се са мањком интересовања издавача и публике за теме везане за социо-културни миље тзв. малих земаља, своје занимање усмерио ка истраживању ширих феномена, међу којима је важно место припало епохи ренесансе. Своја истраживања утемељио је највише на грађи нађеној у Конгресној библиотеци у Вашингтону. Особени подухват била је припрема за писање романа, чија фабула је, према Петровићевој замисли, требало да повеже збивања која су се у распону

од 1500. до 1570. године одвијала у Италији, Шпанији, Француској и Америци. Прецизно показује Т. Ракић да је Петровић скрупулозно прикупљао грађу за роман, скицирао ликове, правио бројне белешке педантно наводећи литературу о разним аспектима ренесансног културноисторијског миљеа, сачињавао многе цртеже моделујући ликове и предузимао друге напоре како би што верније реконструисао повесну подлогу своје романескне конструкције. Пишчева намера није заокружена успехом јер је преминуо не одустајући од покушаја да разради синопсис и да га уобличи у дело сложене композиције. Прилогом Т. Ракић употпуњен је књижевни портрет Растка Петровића и обогаћена књижевноисторијска представа о њему.

Трећи тематски одсек обухвата рад посвећене делима аутора (Р. Драинац) у чијем опусу су значајног одјека нашле дубровачке теме (ренесансна књижевност, културноисторијска традиција и др.), као и рад у коме су разматране трасе стваралачке транспозиције мотивско-тематског регистра одређених приповедака у сценарио за филм (Ж. Павловић). Осветљавању одјека дубровачких тема у специфичном сегменту опуса Р. Драинца посветила се Т. Ракић у раду *Слика Дубровника у путописима и новинским чланцима Рада Драинца*. Највећу пажњу посветила је путописним репортажама које је Драинац објављивао у листу „Правда“ евоцирајући успомене на посете Дубровнику у између 1926. и 1935. године. Подсећајући да су се двадесетих и тридесетих година двадесетог века у жанру путописа оглашавали М. Црњански, Р. Петровић, С. Винавер, Д. Васић, С. Краков и др., Т. Ракић је истакла да се овај одсек у српској књижевности назива златним периодом путописа. Анализирајући Драинчеве путописе осветлила је њихову стилско-таматску разурђеност и истакла да се ради о сложеном жанру, насталом у споју журналистике и књижевности. Брижљиво је марикирала и протумачила у којим се све равнима у пишчевим путописима заснива представа о дубровачкој књижевној и културној баштини, и скицирају портрети Л. Војновића, К. Страјнића, М. Мурата и других знаменитих појединаца чије деловање је трајно обележило поље уметности.

Прилог *Литерарни предлошци у филму „Заседа“ Живојина Павловића* заснован је на испитивању траса преношења мотивско-тематског фонда приповедака *По трећи пут А. Исаковића* и *Легенда Ж. Павловића* у сценарио за Павловићев филм *Заседа*. Детаљним аналитичким приступом размотрени су уметнички поступци (пре)обликовања елемената литерарне подлоге која је усклађивана са специфичном поетичком визуром на којој почива филмска уметност У широком захвату Т. Ракић је евоцирала културно-политички контекст у коме је филма настао и који је утицао на рецепцију читавог опуса Ж. Павловића.

Осим радова наведених у овом Извештају др Тања Ракић је објавила приказ једног зборника (Зборник радова са Међународне мултидисциплинарне научне конференције по позиву Нематеријална културна баштина Паштровића: Будућност традиције & традиција за будућност) и једне монографије (Светлана Шеатовић, *Андрић и Јадран*). Учествовала је у приређивању издања *Тезе и резимеи у два тома, Том 2, Књижевност, култура, фолклор – питања славистике*.

На основу увида у радове настале након последњег избора Комисија констатује да је др Тања Ракић испољила способност проналажења релевантних података, њихове критичке селекције и представљања у складу са референтним критеријумима науке о књижевности. Такође, објављивањем радова у престижним часописима и учествовањем на научним скуповима високог угледа потврдила је амбицију за даљим усавршавањем на пољу науке о књижевности, посебно у области од ренесансе до рационализма.

Мишљење о наставно-педагошком раду:

Кандидаткиња др Тања Ракић има радног искуства у извођењу наставе (часови вежбања, консултације са студентима у вези са израдом семинарских радова) на академском нивоу из области књижевности од ренесансе до рационализма. У досадашњем раду са студентима на часовима вежбања из предмета Књижевност од ренесансе до рационализма показала је савесност, посвећеност и креативност. Осим научних испољила је педагошке квалитете у настави.

Закључак

Након што је прегледала конкурсни материјал, Комисија је утврдила да кандидаткиња др Тања Ракић испуњава прописане услове за избор у звање доцента. На основу свега изложеног, Комисија предлаже Изборном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да за доцента за ужу научну област Српска књижевност, предмет Књижевност од ренесансе до рационализма, изабере др Тању Ракић.

У Београду,
14. 11. 2023.

Комисија

Др Гордана Покрајац, редовни професор
Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду

Др Зорица Витић, редовни професор
Филолошког факултета Универзитета у Београду

Др Славко Петаковић, редовни професор
Филолошког факултета Универзитета у Београду, председник Комисије